

ZÁKLADNÁ ŠKOLA S MATERSKOU ŠKOLOU, KOTEŠOVÁ 378

Školský bonbónik

Školský časopis č. 2

Školský rok: 2021/2022

Ročník: XXIV.

KOTEŠOVÁ 2022

OBSAH

NA ÚVOD.....	2
KOZMO A JEHO DOBRODRUŽSTVÁ.....	3
PONOŽKOVÝ OKTÓBER.....	4
VENOVANÉ STARÝM RODIČOM.....	5
ZIMA – UMELECKÝ OPIS	7
HÁDANKY OD DRUHÁKOV.....	9
ZIMA JE ZIMIČKA.....	10
AKROSTICH NA HODINÁCH BIOLÓGIE	11
HISTÓRIA TELEFÓNOV	12
ZDRAVO A CHUTNE.....	13
NAFTALIHO PRÍBEH.....	15
MIKULÁŠSKE DIVADLO	16
VESMÍR OČAMI ŠTVRTÁKOV.....	17
MERANIE ČASU	18
PIATACI SA PÝTAJÚ	19
KOLKO LÁSKY SA ZMESTÍ DO KRABICE OD TOPÁNOK.....	21
PREDVIANOČNÝ ČAS V PRVÁCKEJ TRIEDE.....	22
VÝTVARNÁ VÝCHOVA TROCHU INAK	23

Adresa redakcie: Kotešová 378, 013 61

Členovia redakčnej rady: Adrian C. Njamma (8. trieda)
Patrik Vantroba (6. trieda)
Adela Slivoňová (6. trieda)

Pedagóg: Mgr. Jana Čviriková

Vychádza: pravidelne 4-krát ročne

Číslo 2/2021-2022, vychádza 31. 1. 2022

Autor obálky: Adela Slivoňová, 6. ročník

NA ÚVOD...

*Vážení rodičia, milé kolegyně,
milí žiaci, priatelia našej školy!*

Aj keď rok 2022 už odkrojil zo svojho panovania niekoľko dní, ešte stále je na svojom začiatku a my máme možnosť zhodnotiť rok starý a vytýčiť si cestu, ktorou pôjdeme rokom novým.

Ako celá spoločnosť, aj naša škola - jej zamestnanci a žiaci - sme prežívali

ťažký a v mnohom pre nás nezvyčajný rok. Bol to rok, ktorý do školského života priniesol veľa zmien. Opäť sme nemohli sedieť v školských laviciach, opäť sme sa museli vzdať mnohých pre nás zvyčajných aktivít a zážitkov, často sme prišli o to najmilšie – každodenné stretnutia s priateľmi, dobrú náladu, spoločné zážitky. Zároveň nám ukázal, že pre šťastie a spokojnosť sú najdôležitejšie tie najobyčajnejšie veci - podať ruku, možnosť objat' blízkeho, stretnúť sa s rodinou a priateľmi, spoločne sa smiať a prežívať radosť. Nebolo bežné ísť za kultúrou, športom, vybrať sa na výlet. Obyčajné veci sa stali hrozbou. V každej krízovej situácii sa však vždy objavia netušené sily, viera a nádej, ktoré ukazujú smer a pomáhajú zvládnuť všetky prekážky. Tak aj minulý rok nás naučil veľa nového, viac si vážiť drobné jednoduché radosti, pomohol nám objaviť pokoru a rešpekt, keď sme zistili, že aj ten najkrajší plán môže zo dňa na deň zmietnuť zo stola choroba.

Želám nám všetkým spoločne, aby nový rok sa vďaka zodpovednému postoju každého z nás stal normálnym bežným rokom, so školou plnou detí, s domovom, kde sa v zdraví stretáva široká rodina, aby sme na konci roka 2022 si mohli už konečne vydýchnuť a povedať si, že táto ťažká doba je za nami. Ale tiež si prajem, aby dobro, chuť pomáhať, schopnosť cítiť s druhými a vedieť ich pochopiť, ktoré v nás pandémie vyvolala, zostalo v našich srdciach natrvalo.

Na záver by som k vám chcela posunúť silu a odkaz obrázka, ktorý ma oslovil. Hľadáme vo všetkých negatívnych veciach predzvesť vecí dobrých a príjemných, nedajme sa zasiahnúť zlými okolnosťami, negatívnymi správami, pesimizmom.

Prajem vám, milí priatelia, rok naplnený pohodou, šťastím, zdravím a radosťou z milých stretnutí a zážitkov.

Mgr. Katarína Kasemová

KOZMO A JEHO DOBRODRUŽTVÁ

*Kozmo už dorazil aj do našej školy
a žiaci prvého ročníka sa s ním vydávajú na dobrodružtvá.*

Kozmo je kozmonaut z planéty Zem. Jeho prácou je objavovať ďalšie planéty, na ktorých nachádza niečo nové a zaujímavé. Vesmír je však pestrý, a tak na jeho obyvateľov občas číha aj nebezpečenstvo. Kozmo však vždy pred svojou cestou načerpá pozitívnu slniečkovú energiu do svojho kozmoplánu, vďaka ktorej zvládne aj nečakané stretnutia so zlými mimozemšťanmi, ktorí bijú slabších alebo sa posmievajú druhým.

Kozmo teda občas objaví aj zlé správanie a nemá to rád. Vždy, keď vidí, že sa deje, čo by sa nemalo, rozsvieti sa mu nad hlavou výstražné svetielko. Našťastie vie, ako sa správa dobrý pozemšťan a učí to aj nás.

Spolu s Kozmom teda nielen zažívame nové zážitky, ale predovšetkým objavujeme to, ako sa máme ako pozemšťania správať jeden k druhému, aby sme si boli nápomocní, boli k sebe tolerantní a láskaví.

Doteraz sme navštívili planéty Krikľún, Haha a Chichi a naučili sme sa, že s druhými sa rozprávame pokojne, nekričíme a nenadáваме im. Pretože ak na niekoho zvyšujeme hlas, môže sa cítiť smutne a bojzливо. Zistili sme aj to, že každý z nás je iný, no prežívame rovnaké emócie, keď nám niekto ubližuje. Preto sa druhým neposmievame za to, kde bývajú alebo za to, ako vyzerajú.

*Tešíme sa, čo nové sa s Kozmom naučíme
a aké nové dobrodružtvá ešte spolu zažijeme.*

Mgr. Dorota Balalová

PONOŽKOVÝ OKTÓBER

Prišla zima. Vonku sa výrazne ochladilo. Siahame po teplejšom oblečení, bundách, čiapkach, šáloch a počas chladných dní radšej zostávame v teple svojich domovov. Nie všetci však majú takúto možnosť.

V duchu Švejkovej myšlienky: *"To chce klid a nohy v teple."*, rozhodli sme sa v októbri zapojiť do charitatívnej akcie s názvom: **PONOŽKOVÝ OKTÓBER**, ktorú organizuje občianske združenie **Podaj ďalej** v Prešove.

PONOŽKOVÝ OKTÓBER je akcia prebraná z anglicky hovoriacej krajiny, kde sa nazýva **SOCKTOBER**. Jej zmyslom je pred zimným obdobím vyzbierať ponožky pre ľudí v núdzi, pre ľudí bez domova. Veľa týchto ľudí žije na ulici a presúvajú sa pešo. Po vlastných nohách. V zime, v lete, v daždi, v teple, v snehu. Po vlastných nohách. Zistilo sa, že charity zabezpečujú takýmto ľuďom oblečenie i obuv, ale taká drobnosť, akou sú ponožky, sa medzi darovanými položkami nájde len málokedy. Ponožky pritom chránia pred chladom, infekciami, uľahčujú takýmto ľuďom chôdzu.

Keďže nám nie je ľahostajný osud ľudí v núdzi, rozhodli sme sa zapojiť aj my. Spoločne sa nám podarilo vyzbierať **160 párov nových,**

nepoužitých ponožiek rôznych farieb, vzorov a veľkostí, ktoré sme dnes darovali **Diecéznej charite - Domu charity sv. Vincenta v Žiline**. Ponožky boli vianočnými darčekom pre ľudí v núdzi, pre ľudí bez domova.

Ďakujeme všetkým, ktorí svojim dobrým skutkom pomohli peknej myšlienke. Veríme, že o rok túto akciu opäť podporíme a vyzbierame ešte viac ponožiek.

Mgr. Jana Čviriková

VENOVANÉ STARÝM RODIČOM

*Keď starý človek náruč otvára,
radosť sa mi v očiach vynára.
Ako malé dieťa ma ich ruky hladili
a do mojich očí radosť vsadili.

Ako malej pofúkali mi kolienka
a dávali mi radosť do vienká.
Učili ma s rozumom nazerať na svet,
aby som mohla v budúcnosti dospieť.*

*Ďakujeme starým rodičom za veľa lásky,
aj keď im často spôsobujeme na čele vrásky.
Ďakujeme starým rodičom za životné rady,
za ktoré by sme mali byť v živote veľmi radi.*

Andrea Malíková, 9. ročník

Dedko ráno skoro vstane
a hydinu hneď vyženie.
Babka vstáva trochu neskôr,
tak to aspoň tvrdí dedko.

Raňajky im nachystá,
keď príde, ho vystíska,
A potom už spolu jedia,
raňajky sú dobré - to vedia.

Cez deň dedko drevo reže
a babka zas obed hreje.
Potom zasa zvarí nejaké mreže
a babka sa naňho usmeje.

Mojmír Pavlík, 9. ročník

*Každá babka, každý dedko
už prežili všetko.
Ako malí kade-tade behávali,
ako starí nám svoje príbehy rozprávali.*

*Ako dedko bol na vojne,
ako babka za ním plakala hojne.
Spomienok je celý strom,
džavot detí plný dom.*

*A vnúčatá s rešpektom,
počúvajú s obdivom.
Ako babka s dedkom spolu,
rozprávajú príbehy u stolu.*

Aneta Kožienková, 9. ročník

Babka a dedko
stále hladkajú ma.
Ich pohľad plný lásky,
vyhladí im vrásky.
Moje prvé kroky,
vedú k nim celé roky.
Môj úsmev veľký,
zoberie im chmáry všetky.
Ich bohaté skúsenosti,
dávajú mi veľké cnosti.
Moja láska a veľa obdivu,
im dáva veľkú silu.
To je sila úsmevu, sila lásky, sila obdivu.
To je sila úcty, sila pozornosti, sila múdrosti.
A preto, za všetko, čo viem, im zo srdca ďakujem.

Adrián Njamma, 8. ročník

*Poviem vám to celkom skrátka,
babička je kamarátka.
Keď niečo zlé vyvediem,
rodičom to nepovie.*

*Babka síce už stará je,
ale kvietky sadiť vie.
Babička ma vždy rozmaznáva,
dobré buchty a koláče mi dáva.*

*A môj dedko, skvelý je!
Zatlkať kľince, to on vie.
Môjho dedka mám veľmi rada,
lebo je s ním veľká sranda.*

*Z dedkových múdrych rád
poučenie stále mám.
Lúbim ich ja veľmi moc,
vždy im prídem na pomoc.*

Martina Hájková, 8. ročník

Natrhám si kvety pod lesom na stráni,
vám, starí rodičia, kytku dám do dlaní.
Hoc vlas vám šedivie a zrak sa zakalí,
prijmite od detí najkrajšie pozdravy.
Prijmite kytičku, čo slzou prevlhla,
aj mne sa tiskajú slzy tiež do hrdla.
Nech sa vám predĺži životná púť,
želá zo srdca váš vnuk.

Alexander Gáč, 8. ročník

ZIMA – UMELECKÝ OPIS

Ani sme sa nenazdali a je tu zima. Každý rok k nám prichádza v rovnakom čase a prináša so sebou zamrznutú krajinu pokrytú jemnou snehovou prikrývkou.

Príchod zimy si uvedomujú aj naše zvieratká, ktoré si chystajú zásoby do svojich príbytkov a iné sa ukladajú na zimný spánok plný sladkých snov. Niektoré vtáčence nás v tomto období opúšťajú, pretože aj so svojimi rodinami odlietajú do teplejších krajín.

K zime neodmysliteľne patrí aj príchod Vianoc, na ktoré sa tešia nielen deti, ale aj dospelí. Ide o krásne obdobie prežité v kruhu najbližších, plné lásky, pomoci, ale aj predvianočných zhonov. Deti sa najviac tešia na šantenie v snehových závejoch, ručičky zamazané od múky pri pečení vianočných medovníčkov a zdobenie vianočného stromčeka, pod ktorým si nájdu na Štedrý deň darčeky od Ježiška.

Očarujúcu atmosféru podčiarknu rozmanité obrázky na oknách od deda Mrázika a svojou sladkosťou lákajúce cencúle. Za oknami sa budú vynímať snehová muzika s mrkvovými nosmi a širokými úsmevmi na zmrznutej tvári.

Ani nebudeme vedieť, ako rýchlo snehové záveje zmiznú, Vianoce pominú a zima odovzdá žezlo jari. No nemáme však prečo smútiť, veď pani Zima k nám opäť o rok príde, aby nám vyčarila úsmev na tvári.

Helenka Cabajová, 7. ročník

Zima je pre niekoho krásne ročné obdobie, ktoré k nám prichádza každý rok. Nie každý ju má však rád. Sú aj takí, ktorí zimu nemajú radi.

Celú našu zem pokryje mäkký, lahučký sneh. Ľudia začnú nosiť hrubé bundy, deti zase mäkučké čiapky a hrejivé rukavice. Dni sú kratšie a kratšie. Slniečko ostré ako britva sa odráža svojimi lúčmi od vrstvy napadanej bielej snehovej perinky. V odraze jeho lúčov vyzierajú vznášajúce sa biele vločky ako jemné žiarivé kryštáliky. Deduško svojou kúzelnou palicou čaruje a oblieka stromy do bielych kožuštekov, tiež dokáže vyčarovať na oknách krásne mrazivé obrazy.

Zima dokáže spájať ľudí svojím čarom, pretože v zime je čas Vianoc. Čarovné Vianoce spájajú ľudí svojím pokojom, milujúcou láskou a radosťou. Deťúrence sa radujú bielučkému snehu, lietajúce gule svištia vzduchom a deti na sánkach ako riadené gule letia dolu kopcami. Každý si v zime môže nájsť niečo, čo ho naplní šťastím, zahreje mu srdiečko, ako šálka teplučkej čokolády.

Danielka Hložná, 7. ročník

S príchodom zimy sa všetko mení. V prírode si zvieratá zbierajú zásoby na zimu, veвериčky si schovávajú do svojich tajných skrýš oriešky a medvede sa zasa pripravujú na zimný spánok. Poľia, lúky a lesy pokryje biela mrazivá prikrývka a príroda si zase na chvíľku oddýchne.

Na oknách sa nám začnú tvoriť mrazivé obrazce a na budovách nám vyrastú mrazivé neodolateľné nanuky – cencúle. Jazerá a rieky sa zmenia na priehľadné blyščiace sa lígotavé zrkadlá a pod nohami nám bude vŕzgať biely sypký sneh.

K zime patrí aj očarujúci čas Vianoc. Čas, keď sú všetci ľudia milší, vonku cítiť vôňu punču a sladkých domácich medovníkov. Všetci sa totiž tešia na to, keď sa na Štedrý deň spolu stretne celá rodina. V dome bude rozvoniat vôňa vyprášaného krapra a všetci si spolu sadnú za jeden stôl a navečerajú sa. Potom sa všetci presunú ku stromčeku a netrpezlivo čakajú, čo im tento rok prinesie Ježiško.

Avšak, všetko má svoj koniec a takisto sa aj zima zase poberie preč a svoje žezlo odovzdá ďalej jari. Nemusíme však smútiť, pretože o rok k nám zase zavítajú lúky a lesy posiate bielou prikrývkou, mrazivé cencúle, vôňa domácich medovníkov a vykúzlia nám úsmev na tvári.

Nellka Chrenková, 7. ročník

Zima je jedno z krásnych ročných období, ktoré k nám prichádza každý rok. Zakráda sa k nám potichu ako šibnutím čarovného prútika.

Krajina sa premení na nádhernú bielu rozprávku. Lígotavé vločky z oblohy pomaly padajú a vetriček sa s nimi veselo pohráva. Pod nohami sa zrazu objaví snehová prikrývka a stromy sa nenápadne zahalia do dlhých bielych kabátov. Dni sú kratšie a zubaté slniečko len zriedka vykukne spoza mraaku, aby aspoň na malú chvíľu ohrialo naše červené líčka. Vtáčiky odlietajú do teplých krajín a zvieratká robia posledné prípravy na zimný spánok. Na oknách domov ujo Mrázik vykúzlil trblietavé romantické obrázky, ktoré každého zahrejú pri srdci. Rieky a jazerá sa premenia na priehľadné lígotavé zrkadlá, na ktorých sa deti do sýtosti vyšantia. Gulujú sa, sánkujú a stavajú si veselých snehuliakov s dlhými červenými nosmi. Zem si odpočinie a neskôr dá ľuďom chlieb.

Nič ale netrvá večne, táto krása raz pominie, lebo opäť príde jar, ktorej pani Zima odovzdá svoje žezlo. Ale nebudme smutní, lebo sa k nám o rok vráti v plnej sile, kráse a svojím čarom vykúzlí úsmev na každej tvári.

Nikolka Odváhová, 7. ročník

HÁDANKY OD DRUHÁKOV

*Je to veľká parádnic,
všetko biele jej sluší,
keď sa s nami stretáva,
mrzne nám nos aj uši.
Čo je to?*

Jakubko Augustín

*Krištáľové meče visia dolu hlavou,
keď vykukne slnko,
spadnú na zem ľahko.
Čo je to?*

Timko Prečinský

*Keď ich zbadáš,
na detektíva sa zahráš.
Každá inak vyzerá,
iné zviera ukrýva.
Čo je to?*

Lucka Čerňanová

*Biele vlny nakopené
silným vetrom nafúkané
pokrývajú celý svet,
pod nimi spí krt i jež.
Čo je to?*

Mgr. Veronika Pagáčová

*V máji sa podo mnou bozkávajú,
v lete zas vo mne červíky bývajú.
Čo som?*

Riško Janec

*Je to biele, padá to na zem
a nie je to sneh.
Čo je to?*

Jakubko Augustín

*Je to guľaté a majú to rady veveričky
aj ty.
Čo je to?*

Baborka Palagyová

*Modrý klobúk, čo celý svet prikryje.
Čo je to?*

Zojka Ostrochovská

Poprehadzované odpovede:

obloha, stopy v snehu, cencúle, čerešňa, krúpy, zima, orechy, záveje

Mgr. Andrea Karchutňáková

ZIMA JE ZIMIČKA

*Kedže prišla zima zimička,
hodila by sa nejaká výtvarná prácička,
tak sme dali hlavy dokopy
a veru dalo nám to veľa roboty.
Strihali sme, maľovali, lepili,
snehuliakov, anjelikov tvorili.
Pridali sme aj ružu vianočnú,
nech prinesie chvíľu sviatočnú.*

Tretiaci

*Keď je zima na Vianoce,
celá krajina sa krásne ligoce.
Snehuliak je na dvore,
vianočná ruža na stole.*

Miško Štaffen

*Mráz na okná maľuje,
anjelik sa raduje.
Snehuliáčik mrkvičku má na nose,
a pritom sa veselo chichoce.
Vianočná ružička,
červeno-zelená hviezdička,
na stole žiari
pestrými farbami.
Vianoce krásne,
prajem Vám šťastné!*

Nelka Juríková

Mgr. Zuzana Minarčíková

AKROSTICH NA HODINÁCH BIOLÓGIE

Akrostich patrí k metódam tvorivého písania. Vzniká tak, že ľubovoľné slovo napíšeme po hláskach pod seba a každá hláska sa stane začiatočným písmenom nového slova, verša alebo vety.

Akrostich (gr. akros = krajný; stichos = verš) je báseň, v ktorej začiatočné písmená veršov čítané zhora nadol vytvárajú slovo, skupinu slov alebo vetu. Najznámejšou a najpoužívanejšou podobou akrostichu je tzv. pravý akrostich, v ktorom zhora nadol čítame meno. Žiaci môžu písať k menu pocity, charakter pomocou prídavných mien, vytvoriť príbeh na rozprávkovú postavu (zdroj: [Akrostich | SLOVENSKY JAZYK](#)).

Bezstavovec

B – biologický
E – exotický
Z – zimný
S – silný
T – tichý
A – aktívny
V – výnimočný
O – očarujúci
V – všelijaký
E – ekologický
C – citlivý

Tamarka Mravcová

List

L – lietajúci
I – imitujúci
S – suchý
T – tichý

Tamarka Mravcová

Mach

M – mäkký
A – aktívny
CH – chytrý

Lea Mrenová

Lišajník

L – lesklý
I – iskriavý
Š – šarmantný
A – aktívny
J – jedinečný
N – nádherný
I – inteligentný
K – krásny

Tamarka Mravcová

Les

L – láskavý
E – energický
S – svieži

Julka Nagyová

Kvet

K – krásny
V – výnimočný
E – ekologický
T – tigrový

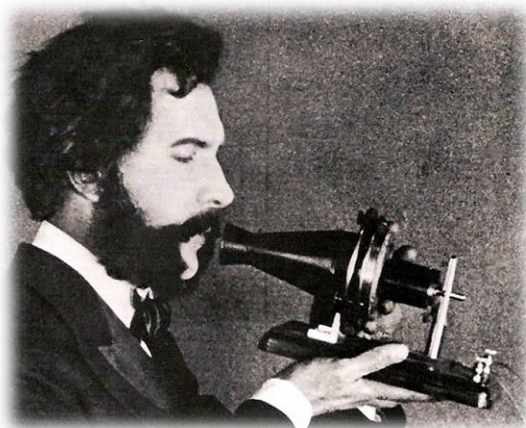
Vaneska Krajčiová

Mgr. Monika Bogáňová

HISTÓRIA TELEFÓNOV

Asi všetci vieme, čo je telefón. Každý z nás sme ho aspoň raz držali v ruke. Ale asi nikdy sme sa nezamysleli, ako a kedy vznikol.

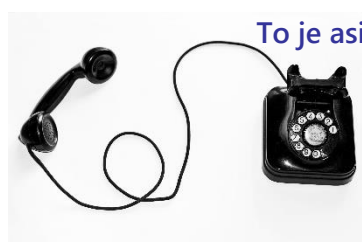
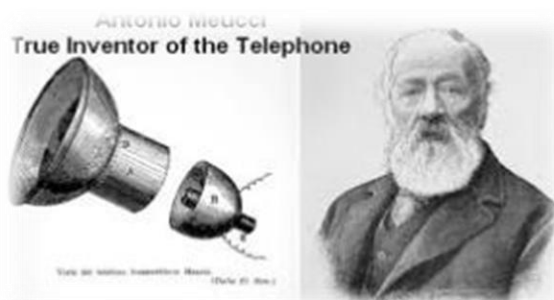
Vynálezavý pri tomto vynáleze bol **Alexander Graham Bell**. Prvý telefón zostrojil **v Bostone v roku 1876**. Ale podľa novších údajov sa za vynálezcu pokladá **António Meucci**, ktorý vraj vynášiel telefón už v roku **1849**. Telefón má veľmi zaujímavé dejiny, a preto tu máme ďalšieho bojovníka o prvenstvo. Podľa ďalších údajov je za vynálezcu pokladaný **Philip Reis**, ale jeho vynález pripomínal skôr ľudské ucho ako dnešný telefón. Ľudia museli rozprávať správnou hlasitosťou, aby Reisov telefón vôbec fungoval.

Dobre, a teraz trochu od veci. Určite poznáte **trúbkový telefón**. Vedeli ste, že prvá zmienka o tomto telefóne bola už v roku **968**?! Vynálezca tohto geniálneho druhu telefónu bol **Kung-Foo-Whing**. Trúbkové telefóny sa používali najmä v lodnej doprave. Možno si vravíte, prečo Vám rozprávam o trubkových telefónoch. Začínam Vám

predstavovať **telefóny na inom ako elektrickom princípe**. V tejto kategórii máme ešte **lankový telefón**. Je tvorený dvoma membránami spojenými napnutým lanom, niťou alebo strunou. Chvenie jednej membrány sa strunou prenáša na druhú membránu. Tento telefón si môžete vyrobiť z dvoch plastových téglikov, keď ich dná prepojíte niekoľkometrovou niťou.

Teraz poďme na **elektrické telefóny**. Už spomínaný **António Meucci** tento telefón prvýkrát predviedol **v New Yorku v roku 1860**. V princípe išlo o elektromagnetický mikrofón/ slúchadlo. Zvuk rozkmital membránu s permanentným magnetom v cievke, ktorá previedla pohyb na elektrický prúd. Ten bol potom prenesený drôtom do rovnakého zariadenia, ktoré ho premenilo naspäť na zvuk. Výhodou tohto systému bola vysoká vernosť prenášaného zvuku, nevýhodou naopak nízka hlasitosť a malý dosah.

To je asi na dnes všetko a prajem všetkým pekný deň!

Adrian Njamma, 8. ročník
Ing. Eva Šipeková

ZDRAVO A CHUTNE

Zdravý spôsob života v rodine je dôležitý pre duševný a telesný vývin detí. Vedia to aj naši siedmci, a preto sa rozhodli s vami podeliť o zdravé a chutné recepty, ktoré sa pripravujú u nich doma.

Fitness ryžový nákyp s tvarohom

Ingrediencie:

- 200 g ryže SOS Classic
- 800 ml kokosového mlieka
- 3 vajcia
- kôra z 1 citróna
- 80 g brezového cukru
- 300 g čerešní
- 200 g nízkoúčného roztierateľného tvarohu
- 250 g hrudkovitého tvarohu
- 30 g chia semienok

Postup:

1. Ryžu zalejeme mliekom a varíme ju do mäkka približne 15 minút.
2. Potom do ryže vmiešame brezový cukor, 3 žĺtka, odkôstkované čerešne, citrónovú kôru, tvarohy, semienka a poriadne premiešame.
3. Bielky vyšľaháme v miske do hustej peny a následne ich opatrne vmiešame do pripravenej ryže.
4. Ryžovú zmes premiestnime do zapekacej misy s rozmermi okolo 30 x 24 cm a nákyp pečieme 40 – 45 minút pri 170°C.
5. Nákyp zatuhne viac po tom, čo ho odložíme aspoň na 3 hodiny do chladničky. Na záver ho môžeme dozdobiť orechmi a sušeným ovocím.

Adrián Feješ

Zdravá Praženica

Ingrediencie:

- 2 vajíčka
- balkánsky syr
- 1/2 balenia „cottage“ syru
- hrst špenátu
- štipka morskej soli

Postup:

1. Na panvicu dáme polovicu balenia „cottage“ syra a na kúsky nakrájaný špenát. Necháme ho na miernom ohni roztopiť. Občas zamiešame.
2. Keď sa „cottage“ syr roztopí, pridáme 2 vajíčka, začneme miešať a následne počas toho prisypeme štipku soli. Miešame, až kým praženica nie je úplne hotová.
3. Vypneme oheň, ešte trochu pomiešame a preložíme na tanier. Kúsky špenátu a balkánskeho syra poukladáme na vrch.

Viliam Begáň

Zelené fazuľové struky s lososom

Ingrediencie:

- 200g fazuľových strukov,
- soľ
- 100g údeného lososa
- 2 šalotky
- biele korenie
- trochu citrónovej šťavy
- ½ zväzku pažitky
- ½ natvrdo vareného vajca

Postup:

1. Umyté a očistené fazuľové struky uvaríme v slanej vode (10 minút), zlejeme, prudko schladíme vodou a necháme odkvapkať.
2. Údeného lososa pokrájame na malé kocky. Olúpané šalotky na drobno nakrájame, okoreníme. Ochutíme citrónovou šťavou.
3. Pažitku umyjeme a nakrájame nadrobno. Vajíčko natvrdo ošúpeme a polovicu nakrájame na malé kúsky, pridáme do zmesi z lososa.
4. Zelené fazuľové struky rozložíme na dva tanier a pridáme nakrájaného lososa s cibulkou, podľa chuti okoreníme čerstvo mletým bylinkovým korením.

Tomáš Hadrbolec

NAFTALIHU PRÍBEH

Pre pretrvávajúcu pandemickú situáciu sa nemohli žiaci 9. ročníka vybrať na prehliadku Múzea holokaustu v Seredi, a tak absolvovali online prednášku lektorovanú pedagógom, ktorá bola zameraná na životné osudy preživšieho židovského chlapca **Naftaliho Fürsta**.

Komentovaná prednáška previedla žiakov expozíciou múzea a zároveň aj fázami života, ktoré Naftali a jeho rodina prežili na vlastnej koži. Žiaci sa tak dozvedeli viac informácií o osudoch konkrétnej bratislavskej rodiny a doplnili si vedomosti o holokauste, ktoré v 9. ročníku preberajú.

Jeho celé meno je Juraj Naftali Fürst, prežil Sered', Osvienčim, Buchenwald a aj pochod smrti. Mal iba 6 rokov, keď sa on aj jeho rodina snažili vyhnúť deportáciám. Otec sa dozvedel, že stavajú seredský pracovný tábor. Myslel si, že to môže byť ich záchrana, a preto sa 9.5. dostali do Serede. Vysvitlo, že to je aj koncentračný tábor. Každých pár dní odchádzali transporty, ale jeho otec bol pre tábor dôležitý, takže ho nevybrali.

Po pár dňoch utiekli a museli sa znova ukrývať. Neskôr ich odviekli opäť do tábora. Odtiaľ ich 3.11. 1944 deportovali do Osvienčimu. Keď tam dorazili, oddelili ich od matky a postupne ich začali tetovať. Juraj dostal číslo 14026. Znamenalo to, že ich hneď nezavraždia.

Dňa 19.1.1945 väzni vyrazili na pochod smrti. Dostali trochu jedla na cestu. V priekopách ležali tisícky mŕtvych. Pochod bol strašný, nemali dobré oblečenie, energiu ani silu. Tretí deň ich naložili do vlaku, otvorených vagónov plných snehu. 23.1.1945 vlak dorazil do tábora v Buchenwalde. Neskôr väzni zbraňami vyhnali Nemcov, a tak Američania vstúpili do oslobodeného tábora. Juraj sa s bratom vrátil na Slovensko, kde sa dozvedeli, že rodičia sú nažive. Bol to nečakaný a šťastný koniec.

Peťa Jandačková, 9. ročník

Mgr. Renata Papšová

MIKULÁŠSKE DIVADLO

V mesiaci december priniesol Mikuláš deťom okrem balíčkov aj online divadelné predstavenie v anglickom jazyku.

So žiakmi I. stupňa sme si spoločne pozreli klasickú bábkovú rozprávku: **Išlo vajce na vandrovku - "Egg on a trip"**, v ktorej ožil príbeh malého vajčka, ktoré sa vydalo na dobrodružnú vandrovku. Počas svojho putovania stretlo sedem zvieratiek - kamarátov, s ktorými žiadna nástraha nebola neprekonateľná.

So žiakmi II. stupňa sme sa započúvali do veselej hudobnej rozprávky v kabaretnom štýle, s vtipnými animáciami: **"Mr. Wolf goes to England"**. Mr. Wolf bol neúspešný a skrachovaný herec, ktorý žil zo zašlej slávy starých rozprávok. Neprestával túžiť po tom, aby sa z neho stal opäť zlý vlk, a tak sa vydal na dobrodružnú cestu do Anglicka. Nakoniec sa predsa vrátil domov a uvedomil si, že nastal ten správny čas na dobro a lásku.

Na záver sme si spoločne prešli jednotlivé jazykové cvičenia zamerané na slovnú zásobu a frázy, s ktorými sa žiaci stretli v odohranom predstavení.

Tešíme sa na ďalšie podobné aktivity!

Mgr. Gabriela Benčatová

VESMÍR OČAMI ŠTVRTÁKOV

Vesmír predstavuje pre mnohých niečo neznáme. Jeho veľkosť je v porovnaní s našim malým svetom, respektíve so Zemou naozaj ohromná. Už len v našej galaxii je obrovské množstvo planét, hviezd a ďalších objektov, ktoré ľudstvo nedokáže ešte veľmi dlhú dobu preskúmať.

Presvedčili sa o tom aj štvrtáci, ktorí načerpali o vesmíre množstvo poznatkov. Tie využili pri tvorbe projektov.

Mgr. Renáta Dornáková

MERANIE ČASU

Slnčné hodiny

V Egypte 3000 rokov pred našim letopočtom začali používať slnečné hodiny. Slnčné hodiny na pravé poludnie, keď slnko svieti z juhu, vrhajú tieň presne na sever. Ľuďom pomáhali ľahko určovať svetové strany. Čas vedeli ľudia v minulosti merať napríklad aj zapálenou sviečkou.

Presýpacie hodiny

Určite budete poznať aj presýpacie hodiny. Ich princíp spočíva v presýpaní presne určeného objemu piesku alebo prelievaní tekutiny cez tenké hrdlo medzi dvoma nádobami.

Kyvadlové hodiny

Mechanické meranie času je staré „len“ niekoľko storočí. Využíva sa pri tom tiažová energia klesajúceho závažia poháňajúca ozubené súkolie. Tento fyzikálny poznatok sa ihneď uplatnil pri meraní času a zostrojení kyvadlových hodín. V polovici 17. storočia ich zostrojil Holanďan Huygens.

Kyvadlové hodiny boli už celkom presné, preto ich mohol vlastniť len bohatý človek. Inde oznamoval čas hlásnik. Bol to človek, ktorý v dedine meral čas a pri pochôdzke ho ohlasoval ostatným ľuďom.

Digitálne hodinky

Nosenie vreckových hodín sa rozšírilo až na začiatku 20 storočia. Náramkové hodiny si našli väčšiu obľubu medzi 1. a 2. svetovou vojnou. Digitálne hodinky poznáme už 50 rokov.

Atómové hodiny

Najpresnejšie sú atómové hodiny. Ich odchýlka od skutočného astronomického času nie je ani jedna sekunda za milión rokov.

Adelka Slivoňová, 6. ročník (zdroj: časopis Fifík)

Mgr. Renata Papšová

PIATACI SA PÝTAJÚ

Moja babka má 60 rokov. Má 10 súrodencov, ale jeden brat jej umrel.

Chcela by sa s nami podeliť o pár zážitkov zo svojho života.

Dobrý deň, babka, mohla by som Ti položiť zopár otázok?

Áno, pravdaže.

Ako si prežívala detstvo?

Detstvo som mala dobré a veselé, ale aj ťažké.

Rada si chodila do školy?

Do školy som chodievala veľmi rada.

Rada si sa učila?

Učila som sa rada aj nerada.

Čo si robila poobede so svojimi súrodencami?

Poobede sme mali robotu na poli pást kravy a pomáhať rodičom hrať seno. Potom sme sa hrali. Medzi obľúbené hry patrila schovávačka, ktorú sme často hrávali.

Ako si trávila prázdniny?

Prázdniny som trávila so súrodencami. Strašne radi sme sa chodievali kúpať do potoka. Bola to pre nás veľká zábava. Hrávali sme sa so susedmi, robili sme si prekážky a podobne. Na prázdniny sa vtedy nechodilo, lebo rodina bola väčšinou spolu.

Ako tráviš svoj voľný čas teraz?

Rada pracujem v záhrade a starám sa o kvety.

Ďakujem pekne svojej babke, ktorá si našla čas na rozhovor so mnou.

Kristínka Širillová

Vybral som si môjho otca, lebo žil v Afrike. Interview sme urobili pri šálke kávy.

Aké bolo tvoje detstvo?

Vyrastal som s babkou, lebo môj otec bol vojak z povolania, a preto sme sa museli často sťahovať.

Čo si najradšej robil?

Nemal som žiadne hračky, tak sme často trávili čas hľadaním čo najzrelšieho manga a guany a veľakrát ma doštípali osy.

Aký bol tvoj obľúbený predmet v škole?

Bola to angličtina.

Keď si bol malý, čím si chcel byť?

Chcel som byť pilotom lietadla.

A prečo si sa ním nestal?

Môj otec chcel, aby som bol inžinierom armády. Ale keď otec zahynul pri páde lietadla, všetko sa zmenilo. Museli sme sa presťahovať do Londýna.

Ako si spoznal svoju mamu?

Tvoja mama pracovala s mojou mamou a tá nás zoznámila a ja som sa zaľúbil na prvý pohľad.

Ďakujem veľmi pekne za rozhovor, tatino.

Bastien Njamma

Môj ujo má 41 rokov je na misii v Taiwane. Volá sa Pavol. Bol už na misii v Paraguaji aj v Ghane.

Ako si sa dostal ku kňazstvu a k misii do zahraničia?

Ku kňazstvu ma povolal Pán Boh. Vďaka mojim rodičom, ktorí ma vychovali vo viere a potom aj vďaka kňazom, ktorých som stretol, som spoznal toto moje povolanie. Keď som sa stal kňazom, pán biskup ma najskôr poslal do jednej farnosti za kaplána, potom na štúdium do Talianska a tam si ma vybrali na túto misiu v zahraničí, kde som teraz.

Kde sa ti viac páčilo v Ghane alebo v Paraguaji?

Mne sa páčilo vždy na všetkých miestach, kde som doteraz bol. Preto nehovorím, že kde je krajšie, lebo sú to dva odlišné kontinenty a dve rôzne kultúry a na každom mieste je pekné niečo iné.

Ako sa máš v Taiwane? Je to lepšie ako Ghane a v Paraguaji?

Na Taiwane sa mám tiež dobre a som rád, že môžem spoznať trochu aj Áziu. Je tu lepšie počasie, lebo tu nie je celý rok tak horúco ako v Ghane. Máme tu stále elektrinu a pitnú vodu a nie je tu nebezpečná choroba - malária, ktorú prenášajú komáre, zvlášť v Afrike. Avšak sú tu často zemetrasenia a v lete tajfúny. A najťažšie pre mňa je učiť sa po čínsky.

Čím tráviš voľný čas?

Keď mám voľný čas, tak chodím rád do okolitej prírody na turistiku alebo na prechádzku do parku. Rád aj behám a bicyklujem sa.

Chcel by si ísť ešte do nejakej krajiny, do akej?

Keby som mal možnosť, rád by som navštívil ďalší kontinent, čiže Austráliu. A keby to malo byť v Európe, tak by som chcel ísť do Ruska, aby som sa mohol naučiť ďalší nový cudzí jazyk.

Ďakujem ti veľmi pekne, že si si našiel čas na krátky rozhovor.

Svetozár Pavlík, 5.ročník

Mgr. Zuzana Zajacová

KOLKO LÁSKY SA ZMESTÍ DO KRABICE OD TOPÁNK

V mesiaci november sme sa zapojili do celoslovenskej výzvy 4. ročníka charitatívnej zbierky "Kolko lásky sa zmestí do krabice od topánok", ktorej cieľom bolo obdarovať a potešiť seniorov v domovoch sociálnych služieb.

Vyzbierali sme množstvo "láskou naplnených" krabičiek a mikulášskych balíkov, za čo sme Vám, milí žiaci a rodičia, veľmi vd'ační. **Ďakujeme, že ste nám pomohli podporiť túto peknú myšlienku a budeme sa tešiť na Vašu priazeň aj v budúcom roku.**

KOLKO LÁSKY
sa zmestí do krabice od topánok?

Mgr. Gabriela Benčatová

PREDVIANOČNÝ ČAS V PRVÁCKEJ TRIEDE

Prváci s pani učiteľkou odrátavali dni do Vianoc. Tak veľmi sa všetci tešili! Každý deň sa rozprávali o tom, čo všetko už deti pripravili spolu s mamičkou a oteckom. Niektorí piekli medovníčky, iní boli kúpiť vianočný stromček, d'alsím už vo vani plával kapor. Čas očakávania a radosti.

Dni v škole ubiehali a prišiel posledný - predvianočný. Ráno boli lavice usporiadané inak ako v bežné školské dni. Deti sa tomu veľmi potešili. Triedu si spoločne vyzdobili. Uprostred bola lavica, na ktorej v lampášiku zapálili sviečku a poukladali na tácku vianočné koláčky, ktoré upiekli obetavé mamičky. Plamienok v lampášiku rozžiaril chladné sivé ráno a deň sa mohol začať.

Najskôr si pozreli rozprávku Ako boli Vianoce skoro na blate. Vtedy ešte netušili, aké budú tohtoročné Vianoce rozprávkovovo biele. Možno pomohol k tomu aj dej rozprávky ☺. Následne si vyrobili vianočné ozdoby a dekorácie. Pani učiteľka deťom porozprávala o tradíciách, ktoré na Slovensku uchovávame z pokolenia na pokolenie. Niektoré im aj predviedla. Do misky s vodou

dala škrupinky z orechov naplnené voskom a knôtikom. Knôtik zapálila. Na hladine plávali štyri lodičky. Každá mala svoj symbol: mier, viera, láska a nádej. Potom spoločne prekrojili jablčko. Uprostred sa objavila hviezdička. Symbol zdravia. S radosťou sa naučili koledu Povedzte nám pastuškovia. Aké by to boli Vianoce bez kolied? Aby bola aj zábava, zahrli sa hru stoličkový tanec. Bolo že to radosti! V závere tohto pekného dňa prebehla v triede veľká hostina. Pojesť toľko dobrôt nebolo ľahké.

Dohorel plamienok poslednej lodičky a prváci si mohli zaželať šťastné a veselé... Nuž a po návrate do školy všetkým želáme šťastný a zdravý nový rok!

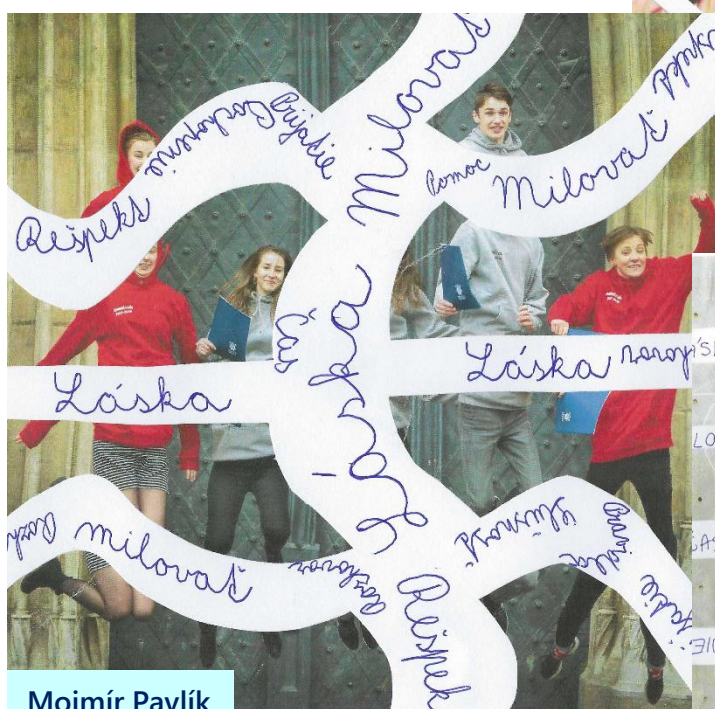
Mgr. Alena Sakalová

VÝTVARNÁ VÝCHOVA TROCHU INAK

Hodinu výtvarnej výchovy v IX. triede sme venovali besede na tému: Šikana a jej obeť. Pracovali sme s postrihanou fotografiou, ktorá symbolizovala zásah do života pri šikane a snažili sme sa výtvarným usporiadaním a pridaním textu nájsť odpovede, ako sa brániť tomuto negatívnemu javu a čím mu predchádzať. Odpovede na túto dnes veľmi aktuálnu otázku nájdete priamo v prácach deviatakov.

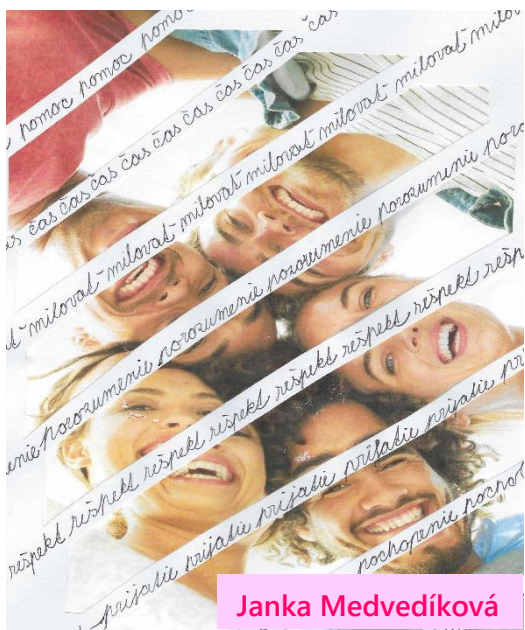
Isabelka Mičúchová

Mojmír Pavlík

Majka Marcinková

Janka Medvedíková

Tomáš Gálus

Mgr. Katarína Kasemová